

עטרת תפארת

במחיצת רבינו הגדול מרן בעל אילת השחר זצוקללה"ה
טור שבעי מהחברותא הגרמ"י שניידר שליט"א



פרשת

ויגש

◆◆◆

שנת

תשפ"ב

◆◆◆

גליון 130

סניגור ליום הדין

דארטין, איז אַ - דין, אַ - דין... מען קען זאך נישט ארויסדרייען... [שמה דין זה דין.. ואי אפשר לברוח מזה]...

מי יכול להיות מליץ יושר

וכך הי' אומר רבינו, בנוגע למה שמבקשים מהנפטר שיהי' מליץ יושר וכו'.

בדרך כלל בהספדים אומרים שיהי' מליץ יושר על המשפחה ועל כל העולם... אבל הרי הנפטר מסכן! הוא שוכב כעת עם כאלו צרות... הדינים שיש עד הקבר, ובקבר, ואחרי הקבר... האין אומרים לו שיהי' מליץ יושר? הוא כזה מסכן, שלא יכול למצוא לעצמו מקום... ואומרים לו תהי' מליץ יושר? אולי אחרי שנה, יכול להיות אחרי כל הקדישים וכל מה שנעשה לעילוי נשמתו, הי' שייך, אבל מה רוצים ממנו עכשיו...

אני מבין שהחזו"א הי' אפשר לבקש שיהי' מליץ יושר, אבל ככה אדם רגיל... בתוך השנה הראשונה, איז ער נאך אין "גוטע צרות". [הוא עדין בתוך צרות גדולות]...

ובאמת בהלוייתו של הגר"מ סולובייצ'יק זצ"ל אמרתי היות והוא נמצא עכשיו בדין, הי' יעזור שיצא זכאי, ושיכנס במחיצת אבותיו, ויזכה להתענג על הי'. והוא באמת הי' צדיק גדול, אבל אעפ"כ... צריך זכות גדולה מאד כדי לזכות בדין, זה בכלל לא פשוט לזכות בדין, כלל וכלל לא פשוט...

על כולם אומרים "קדיש"

רואים שגם הבן של הגאון אמר קדיש י"א חודש, אי הגאון? מה החשש? גיהנום! משמע שבכל זאת צריך לומר קדיש על כל אחד. ואע"פ שקדיש זה בשביל להציל מגיהנום, ולגאון הרי אין גיהנום, בכל זאת. וכן החזו"א אמנם לא הי' לו ילדים, אבל גם עליו אמרו קדיש, הסטייפלר אמר קדיש. רואים שלא סומכים לומר שהוא לא צריך קדיש... ואולי זה כדי להוסיף זכות. ע"כ.

גדולי דור האחרון, דיינים..

יודוע ומפורסם מה שאמרו גדולי הדורות, שבעולם האמת יושבים בדין, הצדיקים מהדור האחרון, שהם יודעים ומכירים במצוקות ונסיונות הדור, ומלמדים עליהם זכות. ומצד שני הי' מביא רבינו, שאחרי פטירתו של מרנא קדוש ישראל מסלנט זצוק"ל, אמרו שיש להיזהר מאד בענינים של בין אדם לחבירו, היות שעכשיו מצטרף רבי ישראל לבית דין של מעלה, והוא הי' מחמיר מאד, בעניני בין אדם לחבירו..

סניגור בשמים...

הס קטיגור וקח סניגור מקומו, כך אנו מתפללים בפיוט לביל יום כיפור, זאת אומרת שבבית דין של מעלה, יש קטיגור ויש סניגור. וכמו שכת' הקדמונים שהקב"ה מתנהג למעלה, דוגמת משפט למטה.

השאלה היא האם אנחנו מודעים למשמעות הדברים, את גודל הצורך בסניגור, ולהבין שבלי זה, זה בכלל לא פשוט.

והרבה היינו שומעים את רבינו, מזכיר מפעם לפעם את נושא הסנגוריה בבית דין של מעלה, בנוגע לכל מיני דברים. כי תמיד הי' לנגד עיניו, "לפני מי אתה עתיד ליתן דין וחשבון".

"פחד" מדין שמים

ולא מש מנגד עיני, המחזה הנורא שהי' אצל רבינו, בט"ו בשבט תשנ"ו, שבא נער פגוע מוח, [שהזכרנוהו לא מכבר בגליון], ואמר - הדין [למעלה] זה דבר מפחיד מאד, ומתפלא האין טיפשים בעולם הזה, לא רועדים מפחד, ואמר "אני רועד מפחד".

שאל אותו רבינו, הרי כבר עברת את הדין? והשיב הנער - כן, זה מפחיד אותי עוד יותר... ואז נשתררה דממה בחדר רבינו, ונתאדמו פני רבינו,

בפנים של חיל ורעדה, וכמה רגעים, לא נשמע קול הברה בחדר, עד שהמשיך עמו רבינו עוד כמה משפטים. ואמר רבינו לאביו, מה אתה חושב, הוא לא צודק? הוא צודק מאד! יש הרבה מה לפחד.

וסיפר אביו שלפני ראש השנה, הילד יוצא ממש מהכלים, וכן בכל ערב שבת ויו"ט, הוא מאבד את המצב הרגיל שלו, רק כשמגיע שבת, זה הזמן הכי טוב אצלו. ובאותם ימים, הי' רבינו עם דלקת ריאות, ובכל זאת קיבל אותם. ואחרי "יומיים" כשנכנסתי אצל רבינו, שכב במיטה, והי' עדיין שרוי תחת הרושם של חרדת הדין.

ואמר לי כך, ס'איז דאך מוראדיג וואס ער זאגט, ווייל ער איז אדורך געגאנגען דעם דין, האט ער מער מורא. [פי' זה מבהיל מה שאומר, בגלל שהוא עבר את הדין, הוא מפחד יותר].

והמשיך ואמר - מיר מיינען אז מעקען זאך אעצה געבין, [אנחנו חושבים שאפשר להסתדר], אזוי ווי דא אין בית משפט, מען נעמט אגוטער אדוויקט, און מען צאלט אפאר טויזנט דולר און ס'איז בסדר.. [כמו כאן בבית משפט, לוקחים עורך דין טוב, ומשלמים כמה אלפי דולרים, וזה בסדר].

עכ"פ מה שברור שכל אחד ואחד, צריך שילמדו עליו סניגוריא למעלה, ובלי זה, ה' ירחם. וכן אומרים בפסוקים לפני הכפרות, **אם יש עליו מלאך אחד מליץ מיני אלף, להגיד לאדם ישרו, ויחוננו וגו'.**

להרגיש בחוש - סניגוריה מה היא
אמנם אף שהרבה אנשים יודעים את הדברים, בכל זאת בדרך כלל הדברים נראים רק תיאורי, ולא מרגישים מספיק, עד כמה צריך את הסניגור. אך בימים אלו זיכני השי"ת להתחיל להבין מושג כמה הסניגור קובע בתהליך המשפט. וראיתי בחוש האין נראה משפט בלי סניגור, והאין נראה עם סניגור. וזה כמובן במשפט הדיוטות, ומשפטים בל ידעום, אך התחלתי להתבונן על פי זה, מה קורה להבדיל אלפי אלפים הבדלות, בבית דין של מעלה.

לחפש סניגור, לדין של מעלה
ומה יש לנו לדבר על משפטי שמים - משפטיך "תהום רבה". כמו שיזוע ומפורסם לשון הנורא במדרש בפרשת השבוע, על התגלות יוסף לאחיו, כשאמר "אני יוסף", ולא יכלו אחיו לענות אותו. אוי לנו מיום הדין וכו', כמה בושה תהי' לכל אחד ואחד לעתיד לבוא, "כשיאירו" לו מעשיו בפניו, ה' ירחם.

והעצה היחידה היא לחפש סניגורים, שילמדו עלינו זכות
פני בית דין של מעלה.
והיו מרגלא בפומי דרבינו, שהחפץ חיים הקדוש הי' אומר על הפסוק כי יעמוד לימין אביון. כמה טוב לעני, שהקב"ה בעצמו יעמוד לימינו, לסגור עליו.
וכן הי' אומר למוציאים לאור חיבורי הקדמונים, שבזכות שהם עורכים ומוציאים לאור את דברי תורתם, הם יהיו עורכי דינים טובים לסגור על המו"ל בפני בית דין של מעלה.

בזכות החסד - זוכים

וכן על ידי מדת החסד, זוכים, כפי שכתב התומר דבורה, על הפסוק כי חפץ חסד הוא. וז"ל כבר פירשנו במקומו, שיש בהיכל ידוע, מלאכים ממונים לקבל גמילות חסדים שאדם עושה בעולם הזה.

וכאשר מדת הדין מקטרגת על ישראל, מיד אותם המלאכים מראים החסד ההוא, והקדוש ברוך הוא מרחם על ישראל. מפני שהוא חפץ בחסד. ועם היות שהם חיבים, אם הם גומלים חסד זה לזה - מרחם עליהם, עכ"ל.

ובשנת תשס"א, כשהיו הרבה צרות רח"ל, דיבר רבינו בישיבת ראדין בנתני, ואמר: כל אחד יודע שהמצב של כלל ישראל כיום צריך מאד רחמי שמים, מכל הבחינות! הן מצד האויבים, שכמעט לא עבר יום שלא הי' בו איזה פיגוע, והן מצד תאוונות דרכים, שכמעט יום יום יש עשרות אסונות גדולות מאד. וגם חוץ מזה מחלות שונות, מה שלא היה כ"כ הרבה עד עכשיו, היום אנשים צעירים משאירים אלמנות משאירים יתומים. ולהיפך אמהות משאירות הרבה ילדים בצעירותם. **נורא ואיום המצב! ממש העולם בוער!**

ובכל זאת אנשים לא מרגישים את הצורך הגדול להתחזק, הרי תובעים משהו מן השמים! זה לא סתם! אמנם אי אפשר לנו לדעת מה תובעים, אם היה נביאים הם היו אומרים מה שרוצים מאתנו, אבל לנו אין נביאים, אך בכל זאת כל אחד יודע שהמצב אומר משהו. תובעים מאתנו! מה תובעים אנחנו לא יודעים, אבל זה מה שברור שהדבר העיקרי מה שיש, זה "תורה וחסד".

ובתוך דבריו אמר כך: ומה שמאד צריך להתחזק, הרי זה ידוע שרק בזכות התורה, מה שנתרבו - ברוך השם - בארץ ישראל לומדי תורה, כן ירבו עוד, הזכות הזה מגין. גם יש חסד, יש היום ב"ה בכל העיירות הרבה אירגוני חסד, מה שאף פעם לא הי' כ"כ הרבה. יש גמחי"ם ממש על כל דבר! וחסד בכל מיני אופנים, מה שאנשים עושים, זה כל הכלים שלנו. אז מה שיותר יתגבר, יותר יתחזקו בזה, אין שום ספק! שבזה הקב"ה יכול להציל אותנו, ובודאי הוא יכול להציל אותנו בכל אופן. אלא שהזכות הזו יכולה להגן.

יהיו הדברים לעילוי נשמת האי גברא יקרא, שעוד זכה לקירבה והכוונה מרבינו, בהיותו בכפר סבא, [אחראי על הנוער], דודי זקני הרה"צ ר' צבי בנימין ב"ר פינחס וולף זצ"ל, ולא זכה לשם ושארית בארץ.
יום היארציית - ז' טבת, זכות לכל א' שיזכה את נשמתו בפרק משניות, וכל מעשה טוב. תנצב"ה.

פריחת התורה ב"כרמיאל"

וכך הי' מעשה, כאשר לדאבוננו, שונאי הדת בארץ הקודש, לא יכולים לראות ריבוי קדושה, ובכל מקום שמתחיל להתנוצץ מעט רוחניות, מיד יקפצו כנשור נחש, להרוס ולקלקל ח"ו...

וב"ה בסוף הקב"ה מצילנו מידם, אך בדרך, הרבה פעמים עוברים דברים לא קלים בכלל, מצד המפריעים, שאינם יכולים לסבול "ריח" של קדושה.

ואחד המקומות שזוכה ב"ה לריבוי תורה ורוחניות, היא העיר "כרמיאל" בצפון הארץ, אשר ב"ה כבר עשרות שנים פועל שם במסירות מכובדת וידידנו הגאון רבי אברהם צבי מרגליות שליט"א, שבא בשליחות גדולי הדור זצוק"ל לשממה רוחנית, וזכה להעמיד שם קהילה מפוארת של בני תורה, אשריו ואשרי חלקו.

ובעשר שנים האחרונות, הביא לו הקב"ה מתנה עצומה, את ישיבת "רנה של תורה", שפתח שם רבינו זצוק"ל, והשקיע כוחות גדולים להעמיד את הישיבה על צביונה. וממילא גם המקום מתפתח ב"ה עם קהילה יפה של אברכים יקרים מפנינים, ותלמוד תורה, ובית ספר, וכו' וכו', בחסד ה' יתברך, ומעשה ידיו של צדיק, מגיד ה'...

שלוחי השטן - להפריע

אך השטן כדרכו, צרה עינו, ועיניו רואות וכלות, על התגברות האור על החושך, ושולח את שלוחיו הנאמנים, להצר ולהפריע בפריחת התורה והקדושה בעיר.

ומנסה באופנים שונים ומשונים להפריע רח"ל. ואחד מהדברים הוא, שהגישו שלוחי השטן תביעה "פלילית" נגד הנהלת מוסדות ארחות תורה, עם טענות רוח.. וכבר כמה שנים שנמשך משפט פלילי כנגדנו.

והשבוע תוך כדי דיונים במשפט, כשניכרת שינאת הדת מבין שיניהם, ראיתי את המציאות של סניגור. כשרואים האין הי' נראה המשפט - בלי סניגור - עורך דין, והאין זה נראה עם עורך דין, האין משתנים פני הדברים לגמרי, כשיש סניגור, מרחק שמים וארץ, ואפשר להגדירו כמעט - דבר והיפוכו.

ולמעשה צריך עוד הרבה רחמי שמים, כי הרשעים כים נגרש, ועומדים על דעתם החמורה, וירחם ה' שלא יתגבר ח"ו כח הרע, אלא אדרבה הרשעה כולה כעשן תכלה. אך בינתיים זכיתי להתעורר מעט בענין זה.